

cum nomine substantivo Մարտիրոս, habente signum Ն
in fine affixum. Sic eodem corpore, sive eodem illo corpore.

Տարբարձեալ յերկիւնս: Տարբարձեալ

Est praeteritum infinitivi modi secunda conjugationis, suamque
originem ducit à verbo Anomalo Տանլալ tollere,
quod in praeterito, et in alijs ab eo descendantibus temporibus
Ն in ձ, et praecedens Ռ in ր mutat, sicuti in praesenti
hoc exemplo videre est, ut Տարբարձեալ Sublatum fuisse
in caelos յերկիւնս. Est praepositio յն accusativum regens.

Novum hic ponunt articulum, Christumque Servato-
rem in caelos sublatum fuisse unanimiter confitentur
juxta illud Gregorij Naricensis Magni Episcopi effatum:

ascendit in coelos, in propriam Patris
gloriam. Ita ille.